

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/157/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119216286
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119216286.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Ingrid Kalinákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A. A., C.. XX.X.XXXX, O. A.X., C.. XX.XX.XXXX, O. A., C.. XX.XX.XXXX bytom u matky, v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Prešov, pochádzajúcich z matky M. Q., C.. X.X.XXXX, S. I. M. XX, M., právne zastúpenej W.. Y. I. Č., X. O. O. B. XXXX/XX, Prešov a otca M. A., C.. XX.X.XXXX, S. Ž. XXX, toho času v ÚVTOS Prešov, právne zastúpeného JUDr. Dušanom Remetom, advokátom so sídlom Masarykova 2, Prešov v konaní o úpravu styku, o odvolaniach matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 28P/164/2019-177 zo dňa 19.5.2021, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. Predmetom konania je návrh otca mal. detí na úpravu styku.

Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak že cit.:

„I. M e n í rozsudok Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 30P/240/2014 zo dňa 19.11.2014 v časti úprave styku otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený uskutočňovať telefonické hovory s maloletými deťmi v trvaní 30 minút každú stredu v kalendárnom týždni v čase od 17.00 hod. do 19.00 hod. a každú párnú sobotu v kalendárnom týždni v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod.

II. Matka je p o v i n n á umožniť maloletým deťom tieto telefonické rozhovory s otcom.

III. V prevyšujúcej časti návrh otca z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 30P/240/2014 zo dňa 19.11.2014 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, maloleté deti na čas po rozvoze manželstva boli zverené do osobnej starostlivosti a matky a styk otca s maloletými deťmi nebol upravený. Na strane otca došlo k výraznej zmene pomerov. Otec bol dňa 18.3.2018 vzatý do väzby a následne bol rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 33T/101/2018 zo dňa 28.1.2019 uznaný vinným zo spáchania trestného činu lúpeže v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov. Súd vypočul maloleté deti A. A., O. A. a O. A.. Maloletá A. uviedla, že má ocka, ktorý sa volá M. Y. a vie o tom, že má ešte jedného ocka, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody. Maloletá A. bola pri rozprávaní o svojom otcovi plačlivá, uviedla, že celé detstvo vnímala to, ako jej ocko týral jej mamku, bil ju, mal aj pištoľ pri jej hlave. Rozprávať sa s ním nechce a to ani telefonicky. Ona sa veľmi bojí, keď bude ocko

prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, že ublíži jej mamke. A. povedala, že už chce, aby to všetko skončilo. Ona chodí ku psychologičke, veľmi jej to pomáha. Maloleté deti O. a O., vzhľadom k ich veku, tomu, že sú dvojčičky boli vypočuté spoločne, tak, aby každý z nich mohol vyjadriť svoj názor. Uvádzali, že sa doma sánkovali s ockom, mamkou, A. a dedkom. Ich ocko sa volá M. Y.. Pri otázke, či poznajú aj iného ocka, ostali ticho, O. potom dodala, že nie nepoznajú. Súd v rámci dokazovania prečítal aj list maloletej A. A., ktorý adresovala otcovi. Tento list bol predložený otcom maloletej. Maloletá A. v liste písala o tom, že si na neho pamätá len v zlom, chce, aby jej dal pokoj, o tom, ako si ona pamätá, že bil mamku. Písala, že mamka sa jej pýta, či nechce ísť za ním, ale ona nechce, pretože sa ho bojí. V závere uviedla, že sa hanbí, že sa volá ako on.

4. Zo strany matky boli preložené správy o psychologickom vyšetrení maloletých detí. V závere z vyšetrenia maloletej A. A. psychologičky doporučila vzhľadom k prítomnej kumulácii psychotraumatických vplyvov a extrémne negatívnych zážitkov s osobou otca v anamnéze, absenciou akýchkoľvek pozitívnych zážitkov s ním, ako aj prežívanej sociálnejigmatizácii skrz jeho osobu (zažívaný výsmech, ponižovanie, ubližovanie, obviňovanie v prostredí, kde predtým žili - v tom čase dieťa vyšetrené so symptomatológiou reaktívnej depresie), kontakt s biologickým otcom navyše v neštandardnom prostredí ÚVTOS t. č. nedoporučuje. Tento nie je vhodný aj z dôvodu, že kontakt s ním môže viesť ku recidíve pôvodných ťažkostí, ale aj k ďalšej destabilizácii psychického stavu. V závere vyšetrenia maloletej O. A., psychologička doporučila vzhľadom k závažnej sociálnej anamnéze - traumatické vplyvy v pôvodnej rodine, absencia pozitívnych zážitkov s osobou otca - ani v čase trvania manželstva, ani v nasledujúcom období. Rovnako, čo sa týka dôvodov, pre ktoré si otec odpykáva trest a to lúpežné prepadnutie predstavuje pre dieťa rizikový model správania a fungovania a preto je potrebné zabrániť identifikácii s takýmto modelom, aspoň do obdobia, kým nebude výkon trestu ukončený. Z psychologického vyšetrenia O. A. vyplýva doporučenie psychologičky vzhľadom k závažnej sociálnej anamnéze - traumatické vplyvy v pôvodnej rodine, absencia pozitívnych zážitkov s osobou otca - ani v čase trvania manželstva, ani v nasledujúcom období. Rovnako, čo sa týka dôvodov, pre ktoré si otec odpykáva trest a to lúpežné prepadnutie predstavuje pre dieťa rizikový model správania a fungovania a preto je potrebné zabrániť identifikácii s takýmto modelom, aspoň do obdobia, kým nebude výkon trestu ukončený. Rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 33T/85/2014 zo dňa 16.9.2014 bol uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho prečinu vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 23.3.2014 v čase okolo 22.30 hod. v H. v priestoroch rodinného domu s popisným číslom XXX, okr. M., svoju manželku M. A. odmietol vpustiť do miesta bydliska, následne otvoril exteriérové dvere, kde manželke povedal, aby vypadla, potom, čo sa dostala do chodby, ju telom pritlačil k stene, kde sa jej opýtal, či chce čelovku, pričom sa svojou hlavou približoval k jej, nato sa odtlačil a raz ju uderil dlaňou ruky do oblasti tváre - líca, dňa 23.3.-2014 v čase okolo 15.00 hod. v priestoroch rodinného domu v H. č. XXX, okr. M., pod vplyvom alkoholu v kuchyni sa mu nepozdával obed a vyhrážal sa manželke, že či chce guľku medzi oči, nato ju raz uderil dlaňou ruky do oblasti tváre - líca, po chvíli v obývacej miestnosti začal manželke verbálne nadávať, nato z pravého vrecka vytiahol krátku čiernu zbraň s označením ME 8 POLICE, bez výrobného čísla a položil si ju na dlaň, napriek tomu, že v tom čase bol pod vplyvom alkoholu a v miestnosti sa okrem manželky nachádzalo aj maloleté 4 ročné dieťa, tomu na chvíľu na jej zvedavosť vložil do rúk zbraň, ale vzápätí ju zobral a vložil si ju do vrecka, na otázku manželky, že či je normálny, že má doma zbraň pri troch maloletých deťoch, odpovedal, že áno, ale zatiaľ je zaistená, čím tak u nej vzhľadom na dlhodobé problémy v spolunažívaní a opakované incidenty obdobného charakteru z minulosti v nej vzbudil obavu o jej život a zdravie a o život a zdravie jej detí. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Okresný úrad Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy pod sp. zn. OU-PO-OVVS2-2016/039826 zo dňa 27.9.2016 vydal rozkaz o uložení sankcie za priestupok. Obvinený M. A. je vinný zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že dňa 19.3.2015 o 7.00 hod. v dome v obci H., po predchádzajúcom nedorozumení, vulgárne nadával svojej bývalej manželke M. A., že je piča čaptavá, hlúpa, krava a neschopák, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním. Obvinenému za tento priestupok uložil sankciu pokarhanie. Okresný úrad Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy pod sp. zn. OU-PO-OVVS2-2016/039826 zo dňa 27.9.2016 odložil priestupkovú vec M. A., ktorý sa mal dňa 19.3.2015 o 7.00 hod. v dome v obci H. XXX dopustiť priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov tým, že sa mal vyhrážať svojej bývalej manželke M. A., že jej odreže hlavu, čím mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie vyhrážaním

sa ujmou na zdraví. Rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 33T/101/2018 zo dňa 28.1.2019 bol M. A. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c, písm. d) trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Trestného zákona. Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd v Prešove rozsudkom pod sp. z. 4To/12/2019 zo dňa 23.5.2019 zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil M. A. trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov, pričom pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

5. Súd mal v konaní preukázané, že vzťahy medzi rodičmi maloletých detí sú veľmi zlé. Matka poukazovala na psychické a fyzické útoky zo strany otca maloletých detí počas trvania ich manželstva, ako aj potom v čase, keď bývali v spoločnej domácnosti. Otec maloletých detí túto skutočnosť popieral. Bolo preukázané, že bolo iniciovaných viacero trestných konaní zo strany matky detí voči otcovi z dôvodu psychického a fyzického násillia, kde v jednom prípade bol aj otec maloletých detí odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 33T/85/2014 zo dňa 16.9.2014 zo spáchania pokračujúceho prečinu vyhrážania voči manželke. V priestupkovom konaní bol v konaní vedenom Okresným úradom Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy pod sp. zn. OU-PO-OVVS2-2016/039826 uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči matke maloletých detí. Tento ich zlý vzájomný vzťah sa prenáša aj do ich komunikácie, aj vo vzťahu k maloletým deťom. Matka nesúhlasí, aby maloleté deti navštevovali otca vo výkone trestu odňatia slobody z dôvodu zlého vplyvu na deti, predovšetkým maloletú A., ktorá otca odmieta a veľmi ju ranila celá situácia okolo zatknutia otca pre trestný čin, ktorý spáchal, prežívala aj výsmech spolužiakov z toho dôvodu, čo sa odzrkadlilo na jej zlom psychickom stave. Maloleté dvojčičky O. a O. svojho biologického otca nepoznajú. V tomto smere mal súd aj k dispozícii listinný dôkaz, a to správu psychologičky M. N., ktorú deti navštevujú, kde v závere uviedla, že nedoporučuje stretávanie sa maloletých detí s otcom, prostredie ústavu na výkon trestu nie je vhodným prostredím pre deti, kde by sa mali stretávať jedným z rodičov, pre ich riadny vývin je to nevhodné prostredie a vo vzťahu k maloletej A., ktorej psychický stav je momentálne stabilizovanejší, by to mohlo viesť k recidíve jej psychických problémov, zhoršeniu psychického stavu. V tomto kontexte je potrebné uviesť, že súd vykonal aj pohovor s maloletými deťmi, za prítomnosti psychologičky a kolíznej opatrovníčky, kde predovšetkým maloletá A. bola pri otázkach a rozprávaní o jej biologickom otcovi veľmi plačlivá, bolo vidieť, že prežíva psychický stres, kde aj sama uviedla, že už chce, aby to všetko skončilo. Sama A. aj v tomto znení zaslala otcovi list do ústavu na výkon trestu, ktorý bol predložený otcovi maloletých detí v konaní. Maloletá A. je vo veku, kedy už vie prejaviť s určitosťou svoj názor a súd by mal na tento názor prihliadať. Je nesporné, že otec je vo výkone trestu odňatia slobody, pričom mu bol uložený dlhý niekoľkoročný trest odňatia slobody, pričom jedinou možnosťou, ako sa môže stretávať s maloletými deťmi je telefonovania alebo formou návštev vo výkone trestu odňatia slobody. Otec maloletých detí bol odsúdený za úmyselný násilný trestný čin smerovaný voči osobe vyššieho veku v dôsledku ktorého bol odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody. Otec maloletých detí je vo výkone trestu odňatia slobody vlastnou vinou spáchaním násilného trestného činu. Otec si vlastnou vinnou spôsobil to, že je vo výkone trestu odňatia slobody a tým má obmedzený styk s maloletými deťmi. Táto skutočnosť však nemôže byť na ťarchu detí, ktoré majú samozrejme právo na styk s oboma rodičmi, nie však povinnosť stretávať sa s rodičom, voči ktorému majú zlé spomienky (predovšetkým maloletá A.) a stretávať sa s ním v prostredí ústavu na výkon trestu, čo je priestor úplne nevhodný na styk rodiča s maloletým dieťaťom. Je v priamom rozpore s právom dieťaťa na riadnu výchovu, ktorú sú mu rodičia v zmysle zákona o rodine poskytnúť, ak súčasťou výchovy dieťaťa má byť pravidelné stretávanie sa s otcovi v podmienkach ústavu na výkon trestu, ak je otec vo výkone trestu z dôvodu tak závažnej násilnej trestnej činnosti. Maloleté deti O. a O. svojho otca nepoznajú a za otca považujú partnera svojej matky, ktorý im vytvoril bezpečný a vzťahovo stabilný domov. Maloletá A. svojho otca pozná, jej vzťah k nemu je vyslovené negatívny, nechce sa s ním stretávať. Prostredie ústavu na výkon trestu určite nie je vhodným prostredím na to, aby otec si vytvoril vzťah s maloletými deťmi O. a O. a dokázal zmeniť negatívny vzťah maloletej A. k nemu. Z uvedených dôvodov sledujúc najlepší záujem maloletých detí, súd návrh otca na stretávanie sa s deťmi v priestoroch ústavu na výkon trestu zamietol. Na druhej strane súd rešpektoval právo maloletých detí na to, aby svojho otca poznali, vedeli kto je ich biologickým otcovi. Z uvedeného dôvodu súd upravil právo otca na telefonovanie s maloletými deťmi v rozsahu 30 minút každú stredu v kalendárnom týždni a každú párnú sobotu.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Obsah odvolaní

7. Proti výrokom I. a II. rozsudku podala odvolanie matka. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil a návrh na úpravu styku zamietol. V odvolaní poukázala na to, že otec je právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin násilnej povahy a z uvedeného dôvodu sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva, že tak ako uvádza vo svojom rozsudku aj súd, sám otec zapríčinil situáciu, v ktorej sa ocitol. Otec sa aj v minulosti dopustil trestnej činnosti na matke, za ktorú bol taktiež právoplatne odsúdený, ako aj množstva priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Uvedených skutkov sa otec dopúšťal v prostredí domova, teda tam, kde žila aj maloletá A., ktorá toho bola svedkom. Tak toto „rodinné“ prostredie ako nasledujúca trestná činnosť otca, kvôli ktorej je vo výkone trestu odňatia slobody priviedli maloletú A. k jej odmietavému postoju k otcovi. Tak, ako súd v rozsudku uvádza, maloletá A. je pri zmienke o otcovi plačlivá a v strese. Vyvoláva u nej stresovú situáciu už len zmienka o otcovi. Z uvedeného dôvodu má za to, že v danej situácii a jej veku nie je vhodný ani jej telefonický kontakt s otcom, ktorý by mohol mať výrazný negatívny vplyv na jej vývoj a psychické zdravie. Pokiaľ ide o telefonáty otca s maloletou O. a O. v prvom rade v ich veku a psychickom stave, keď ako svojho otca vnímajú manžela matky, ktorý sa o nich denne stará a žije s nimi je pre nich nepochopiteľné a zmätočné, že by im volal niekto, kto by mal byť tiež ich otcom aj keď človek, ktorého pokladajú za otca, je s nimi doma. Zároveň poukázala na to, že deti vo veku O. a O. nie sú schopné a nie je možné ich donúť telefonovať v konkrétnom čase 30 minút.

8. Proti výroku III. podal odvolanie otec mal. detí z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav vecí, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tým napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zmenil a plne vyhovel jeho návrhu na osobný styk s jeho mal. deťmi. V odvolaní uviedol, že už z výsluchu mal. detí, listu A. adresovanému otcovi plnom nenávisťou a účelovej a neobjektívnej (bez vypočutia otca a skúmania interakcie detí s otcom) správy o deťoch zo strany psychologičky je celkom zrejmé, že dlhodobé správanie matky, jej negatívne vyjadrovanie o otcovi a chovanie ohľadne jeho osoby pred deťmi u nich vytvorilo syndróm zavrhnutého rodiča, keď dvojčatá vraj otca vôbec nepoznajú a mal. A. ho nenávidí, pričom v liste a pri výsluchu používa presne rovnaké výrazy ako jej matka. Deti sú negatívne ovplyvňované matkou voči osobe otca. Tento, žiaľ, nemá aktuálne možnosť proti takému konaniu matky zakročiť, resp. vychovávať deti pozitívne a vytvárať si s nimi osobný vzťah. Napadnutým rozsudkom konajúci súd takýto stav odobril a aproboval, čo ale nie je v najlepšom záujme detí, ale naopak v rozpore s ich právami, ako aj právom otca na styk. Otec necháva na zváženie odvolaciemu súdu, aby nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, príp. podľa výsledkov zistení aj z odboru psychiatria za účelom náležitého zistenia skutkového stavu ohľadne vzťahu detí k otcovi a čím bol takýto prípadne negatívny vzťah spôsobený, či vytvorený. V ďalšom poukázal na judikatúru EŠLP a ústavného súdu.

Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie otca bolo podané včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok súdu je vecne správny.

10. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že súd mal v konaní za preukázané, že osobný styk otca s mal. deťmi nie je v súčasnosti vhodný vzhľadom k tomu, že A. má zlé spomienky na otca a pre mal. O. a O. nie je vzhľadom k ich útlému veku prostredie ústavu pre výkon trestu vhodné na vytvorenie si vzťahu otca s deťmi.

11. Otec v odvolaní tento záver súdu považuje za nesprávny. Poukazuje na vhodnosť stretávania sa v priestoroch zariadenia na výkon trestu, jeho právo na styk a pozitívny vplyv osobného kontaktu na deti. Odvolací súd na rozdiel od záveru súdu prvej inštancie nezdiera jeho záver o nevhodnosti styku vo výkone trestu. Poukazuje na § 24, ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody, v zmysle ktorého sú v ústave vytvorené podmienky pre vykonávanie návštev s mal. deťmi. Návštevy odsúdených sú regulované zákonom. Prebiehajú pod dozorom v miestnostiach na to určených, ktoré sú striktné oddelené od priestorov, v ktorých sa trest odňatia slobody vykonáva. Nie je dôvodný záver, že návšteva detí odsúdeného otca v priestoroch na to určených nie je pre deti vhodná. Na druhej strane je potrebné právo rodiča na rodinný život vyvažovať kritériom najlepšieho záujmu dieťaťa, ktorý je pre rozhodovanie súdu vo veciach mal. detí prvoradé. Z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu A. a lekárskej správy nepochybne vyplýva, že súčasný vzťah A. ku otcovi je mimoriadne narušený, stretávanie sa s otcom je spôsobilé ohroziť jej psychické zdravie a bolo by kontraproduktívne, aby za

takýchto okolností bez predchádzajúcej prípravy a možno aj odbornej práce súd nariadil osobný styk s otcom. To isté platí aj o mal. O. a O., ktorí otca vôbec nepoznajú. Vynútený osobný styk otca s deťmi by mohol predstavovať vysoké riziko traumatizácie detí, čo by v konečnom dôsledku viedlo len k ďalšiemu zhoršeniu vzťahu s otcom, ktorý je potrebné nanovo vybudovať. Za týchto okolností odvolací súd nevidí žiaden dôvod pre nariadenie znaleckého dokazovania tak, ako to navrhol otec. Odvolací súd má za to, že k narušeniu vzťahov došlo nie v dôsledku výkonu trestu otca a nemožnosti styku s deťmi, ale došlo k nemu už predtým v čase, kedy otec páchal trestnú činnosť a dopúšťal sa protiprávneho konania voči ich matke aj za prítomnosti mal. detí. Hoci odvolací súd nepochybuje o vhodnosti styku odsúdeného rodiča v ústave na výkon trestu, v súčasnej dobe je takáto úprava v rozpore so záujmom maloletých detí. Je nevyhnutné s rodinou pracovať a postupne deti pripraviť na osobný styk s otcom, ktorého miesto v ich živote je nezastupiteľné. V tomto kontexte je potrebné negatívne vnímať, že mal. O. a O. za otca považujú súčasného partnera matky. Je právom dieťaťa poznať svoju biologickú rodinu a úlohou matky, ktorá deti vychováva je deti v tomto smere edukovať a podporovať vytváranie ich povedomia a väzieb s biologickým otcom. V opačnom prípade matka koná v rozpore so záujmom detí.

12. Matka v odvolaní namieta súdnou určenú úpravu telefonického styku otca s maloletými deťmi. V kontexte s dôvodmi uvedenými vyššie, odvolací súd má za to, že úprava telefonického styku je v súčasnosti najvhodnejšia a súdom upravený rozsah tvorí dobrý základ pre znovuoobnovenie vzťahu otca s mal. deťmi. Eliminuje sa strach A. z osobného stretnutia, ale zároveň je daný priestor pre nadviazanie kontaktu s otcom. Je pravdou, že dvojčičky otca nepoznajú, ale práve formou telefonického kontaktu majú deti možnosť sa oboznámiť s ich biologickým otcom a tak si postupne budovať vzťah k nemu. Je dôvodné predpokladať, že po uplynutí určitého času sa odmietanie detí otca podarí odstrániť, deti budú pripravené aj na osobný styk s otcom, ideálne ešte pred uplynutím trestu, ktorý si otec odpykáva.

13. Preskúmaním napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej na základe vykonaného dokazovania v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a následne dospel k správny skutkovým a právnym záverom. (§ 387 ods. 2 CSP), preto ho ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).